

DUMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Biroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Inviere.

Vieța a biruit moartea, lumina întunericul, iubirea a triumfat asupra urei. Hristos a înviat. Ar trebui să ne cuprindă o liniște plină de nemărginită recunoștință și de avânturi sfinte, deoarece facem parte din omenire răscumpărată.

Dar ce vedem? În viața noastră nimic nu ne lipsește într'atât decât liniștea, recunoștința și avânturile sfinte. Suntem neliștiți, frământați de mii de dorințe, aruncați de patimile noastre ca firul de nisip de furtuna sălbatecă. Toată viața noastră e șirul de acte incoerente, care azi neagă principiile ce ne-a călăuzit ieri și trădează un suflet desorientat și îndoelnic ca și cum n'am fi răscumpărați, ca și cum Hristos n'ar fi înviat.

Recunoștința nici pentru jertfele supraomenești a lui

Isus nu sălășluește în sufletele noastre, nici pentru învierea Lui, dovadă mai strălucitoare ca soarele de pe cer, că El e Hristos, Fiul lui Dumnezeu, nu ne răstăzeste inimile. Iar dacă ne întruoștința supremă, care ne datorim lui Dumnezeu pentru Răscumpărarea noastră, e neexistent în sufletele noastre, cum să fim recunoscători acelor care ne fac bine mai mic decât ne-a făcut Isus?

Iar avânturile sfinte sunt înnăbușite în noi de glasul lumii și al egoismului. Orice moment în care idealismul nostru ar fi putut să vorbească, să ne determine la vreun mod de a ne comporta, e dat uitării, iar noi rămânem tot aceiași lipiți de pământ care am fost.

Trebue să înviem și noi, ca să putem simți liniștea măreață a creștinului. Să știm că privirea noastră nu poate fi ținută nici înainte, nici îndărăt, ci nu-

mai în sus spre cer, ca să nu fim desorientați și actele noastre să se'nșirue în ordine bine-determinată de scopul final al nostru. Trebuie să înviem din moartea neagră a recunoștinței față de Dumnezeu nostru, care ne-a răscumpărat din sclavia păcatului.

Dacă vom simți recunoștința pentru cel mai mare bine, pentru Răscumpărare, vom simți și față de aceia care se străduiesc ca omul răscumpărat să nu piară în sălbăția lui de mai nainte. Trebuie ca avânturile noastre sfinte să nu le înnăbușim dar să ne lăsăm conduși de ele. Dacă liniștea, recunoștința și avânturile sfinte le vom avea va urma învierea morală și națională care vor face ca să se cunoască pe pământul românesc Invierea lui Hristos.

I. B.

Hristos a înviat!

Adevărat a înviat!

Cei credincioși credem că vom învia și noi. Cel îndoit în credință zice: cine știe mai fi-va înviere. Cel necredincios glăsuiește sus și tare că nu va mai fi nici o înviere; cel ce a trecut prin poarta morții nu va mai întoarce la viață.

HRISTOS A ÎNVIAT și cu el „începătura învierii morților sa făcut”. El a zis că „vine ceasul, în care toți cei ce sunt în mormânturi vor auzi glasul lui, și vor ieși cei ce au făcut bine într-o înviere vieții, iară cei ce au făcut rele într-o înviere osândirii (I. 5. 28) Într-adevăr vom învia? Da, ne asigură Hristos: „Cerul și pământul vor trece, dară cuvintele mele nu vor trece”.

HRISTOS A ÎNVIAT și noi vom învia, căci Cel ce a creat pe om din pământ are putere să-l refacă și a doua oră din pământ.

HRISTOS A ÎNVIAT; el a spus că nu este Dumnezeu al morților, ci al viilor; noi vom învia la viață veșnică.

HRISTOS A ÎNVIAT! Aștept învierea morților și viața veacului ce va se fie. Dacă moartea și învierea ar fi rânduiala alor doi stăpâni, unul ar putea să tragă dungă peste rânduiala celuilalt, dar atât moartea cât și învierea sunt decretate de același Dumnezeu care nu-și contrazice; cuvântul lui se va împlini până la cea din urmă slovă.

HRISTOS A ÎNVIAT! Veți învia și voi, cari nu mai purtați credința și nădejdea învierii. Hristos cel ce a înviat pe tinărul din Naim, pe fata lui Iair, pe Lazar, vă asigură că și voi veți învia. Da, vom învia noi și voi, unii pentru fericire, alții pentru osândă veșnică. Vom învia, cu toată siguranța și cei cari așteptăm învierea și cei ce nu o așteaptă. Vom învia, căci viața noastră, oricât de mici suntem nu e prișă între cadrele strâmte a leșului și sicriului, ci trece în veșnicie. Vom învia, ca să luăm răsplătă veșnică pentru ascultarea sau neascultarea noastră, răsplata fericirii, cum un Dumnezeu știe răsplăti ori osândi, cum un Dumnezeu știe pedepsi.

HRISTOS A ÎNVIAT! Voi cari nu credeți învierea morților nu aflați nici rostul existenței celor vii. Pentru voi lumea e o fatalitate, e un teatru, pe a cărui bină urcăm ne jucăm rolul, apoi ne scoborâm și ne prăpădim. Noi cei ce purtăm credință în inimile noastre, mărturisim cu apostolul Pavel că pe pământ suntem streini, patria noastră e cerul; aici suntem călători, în drum, zi și noapte, spre patima unde ne așteaptă un Părinte bun și atotputernic, o fericire pe care foamea, setea, osteneala, suferința nu o mai mută.

HRISTOS A ÎNVIAT! Și noi

vom învia. Cei ce nu poartă credința învierii și nădejdea unei fericiri veșnice caută să-și facă raiul pe pământ. Averi, plăceri le este idealul suprem. Pentru averi și plăceri sunt în stare a trece peste toate legile dumnezeiești și ale conștiinței; sunt în stare a călca peste dorințe și drepturi, a trage pâinea celor săraci, a văduvelor și orfanilor, a asupra pe toți cei stau în calea nizuințelor mârșave. Vom învia toți pe câți moartea în cursul veacurilor ne-a adunat în pământ, căci Cel ce a dat lege are să răsplătească pe păzitorii și călcătorii ei.

HRISTOS A ÎNVIAT! Oricât neagă necredincioșii învierea noastră, ea va fi, căci nu dela credința omului atârână să învie sau nu. Dela credința lui atârână însă fericirea sau osânda veșnică. Privește la cele două tabere a celor înviați. Văzut-ai ființe mai frumoase decât unii și mai hădoase decât alții. Unii stau pregătiți pentru ceriu, alții pentru iad, fiecare va lua după cele ce a făcut în viață.

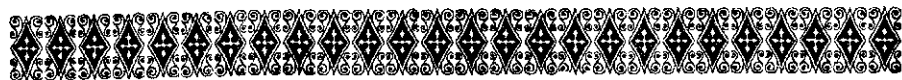
HRISTOS A ÎNVIAT sfântul Pavel zice, că dacă na înviat Hristos zădarnică este propovăduirea apostolilor și zădarnica și credința noastră. Propovăduirea lor sa răzimat pe mărturisirea învierii, despre care s'au convins cu ochii lor. Pe învierea Domnului. Martirii cu gândul la înviere și-au dat viața. Creștinii buni cu gândul la înviere își înfrânează poftele trupului; cu credința învierii se mângăie sub crucile vieții și pe patul morții, pe când necredința cugetă la nimicire și închide ochi'n desperare.

HRISTOS A INVIAT! Noi toți alergăm pe calea învierii. Evenimentul cel mai însemnat în istoria omenirii va fi ziua cea mare a învierii.

„AȘTEPT ÎNVIEREA MORTILOR!” O spune această credința sau numai gura? Aici aștepti după munca ta o bună stare; aștepti o căsătorie feri-

cită, aștepti o viață familiară liniștită, aștepti pentru bătrânețe zile senine de odihnă, dar în capătul tuturor stă „aștept învierea morților și viața de veci”. Într’adevăr o aștepti? Te pregătești pentru ziua învierii? Cu ce?

P. Lucian Pop
O.S.V.M.

Ziua bucuriei.

„Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într’însa”.

ANTIFONUL ÎNVIERII.

Odată cu desmormirea și renașterea naturii, cu înflorirea primăverii, creștinului îi este dat să-și umple sufletul cu cea mai mare bucurie posibilă, la sărbătoarea *Învierii Domnului*.

Bunilor credincioși —pentru a căror bucurie s’a cântat prima dată: „*Hristos a înviat!*”, — *Învierea Domnului* le este cel mai mare îndemn de a suporta toate nedreptățile de aici de pe pământ, căci și *Hristos* a fost neîndreptățit ca nimeni altul; dar *Învierea* este îndemn și păcătoșilor cari se pocăiesc, căci doar *Isus* a adus iertare și răscumpărare tuturor, prin sângele ce l-a vărsat pe cruce.

Învierea Domnului este cea dintâi și cea mai mare biruință hotărâtoare, a vieții asupra morții, și este evenimentul principal al religiei creștine. În amintirea acestui eveniment, ziua învierii s’a numit și „ziua Domnului” („*dies Domini*” și de aici „*Dumineca*”) și tot odată s’a instituit cea mai mare săr-

bătoare creștinească: „*Paștile*” — *ziua bucuriei*. — Și într’adevăr de *Învierea Domnului* s’a bucurat întreaga fire: Pământul care ne mai putând suporta nelegiuirile oamenilor, la vederea patimilor se cutremurase, catapeasma bisericii care s’a rupt; soarele care s’a întunecat pentru a nu fi martor nedreptății cu care a fost tratat *Isus*, în *Ziua Învierii*, toate au fost învăluite într’o lumină nouă care a strălucit peste veacuri.

S’a bucurat *Preacurata Maică* a lui *Isus*, căreia i-a fost hărăzit să îndure cea mai mare durere văzându-și pe *Fiul Ei* nevinovat, batjocorit fiind de nemernici și răslignit pe cruce iar acum se veselește „întru *învierea celui născut al Său*”. S’au bucurat apostolii și învățăceii, cari în fața chinurilor *Învățătorului lor*, cuprinși de frică s’au împrăștiat în toate părțile, iar acum, cu noua tărie a credinței vestesc lumii că „*Hristos a înviat!*” Tăria de a propo-

vădui fără frică pe care „cu moartea sa pe moarte a călcat” pe *Isus Hristos* cel înviat, și credința care a pus în mișcare și a oțelit sufletele apostolilor, a fost tot această glorioasă *Înviere*.

...Și acum în aceste zile de grele încercări și războaie atât pentru neamul nostru, cât și pentru întreaga omenire, cade —se a ne curăți simțirile și gândirile, prinzând—cași apostolii din credința *Învierii*, puteri nouă și nădejde într’o viață mai bună. Astăzi, țara noastră de nimic n’are mai mare nevoie decât de adevărați creștini, tari în credință, nesovăielnici în îndeplinirea datorințelor. uniți în dreptatea și frăția care leagă pe toți, făcându-i gata de orice jertfă pentru binele obștesc!

—Cu bucuria, pacea și mângâierea revărsată în lume la *Prasnicul Paștilor*, în sunet de toacă și clopote; în haine de sărbătoare; la lumina făclilor și cu cântecele sfinte. să ascultăm de glasul poietului, care spune:

„Voi ce-ați plâns în întunec,
Și nimeni nu v’a mângâiat,
Din lunga voastră ngenunchere
Sculați... *Hristos a înviat!*”

Petru Bologa

Citiți și răspândiți

„**Dumineca**”

Rugăciune.

Cu sufletul zdrobit și frânt
 Ridic spre cer al meu cuvânt,
 Spre Cel ce lumile le ține,
 El singur Dătător de bine
 [Indurător și sfânt.

Spre-Acel ce ne-a scăpat de amar
 Prin jertfa cea de pe Calvar;
 Spre Cel bătut și schingiuit,
 Incununat cu spini, scupit
 [De neamul preacurvar.

Spre Cel expus la chinuri mari
 De archirei și cărturari
 Și l'al Evreilor îndemn
 Nălțat pe rușinosul lemn
 [Între cei doi tâlhari.

Spre Cel ce toate le a'ndurat
 Și'n fața morții s'a plecat
 Și pentru-a noastră mântuire
 Cu-o moarte mai presus de fire,
 [El moartea o-a călcat.

Tie-ți aduc al meu cuvânt,
 Isuse Bun, Isuse sfânt;
 Ai milă, nu ne da uitării
 Suntem în culmea disperării,
 [Pe margini de mormânt.

Popoarele s'au răsvrătit,
 Răsboiul în contră Ti-au pornit
 Și în turbarea lor nebună
 Pre Tine vreau să te răpună.
 [Isuse preaiubit.

Ei pentr'un bine trecător
 Se'ncaieră îngrozitor
 Și'n oarba ură și mânie
 Unii pe alții se sfășie.
 [Fii, Doamne'ndurător.

Cruci și icoane pângăresc,
 Pe preoți crunt îi asupresc
 Fărădelegi mereu lucrează,
 Altarele le profanează
 [Și le batjocoresc.

Mult adevăr nedesmințit
 Tu de pe cruce ai rostit,
 Cu multe veacuri înainte:
 O, Doamne Bunul Meu Părinte,
 [„De ce m'ai părăsit?”

Azi după veacuri, al Tău glas
 Mai viu în lume a rămas.
 Azi el răsună tot mai tare
 Prin negura'nfiorătoare,
 [În fiecare ceas.

De-ai fi iar printre muritori,
 Azi oamenii răufăcători
 La tribunale ei te-ar duce,
 Te-ar răstigni din nou pe cruce,
 [Pe zi de mii de ori.

Dar noi, cari dragoste-ți purtăm,
 Genunchii noștri îți plecăm
 Și îndreptându-ne spre Tine,
 Cu multe lacrimi și suspine,
 [O! Doamne, Te rugăm!

Intoarce-ți ochii iertători
 Spre fiii tăi risipitori,
 Fărădelegile le curmă
 Și-alungă din iubita-ți turmă
 [Pe lupii răpitori,

O! Doamne, Bunule'mpărat!
 Ridică lumea din păcat
 Și surpă oastea inamică,
 Ca toți din inimă să zică:
 Hristos a înviat!
 Ion Pușcașiu

Misiunile din Sârbi.

Intr'o atmosferă de adâncă religiozitate au decurs în zilele de 22—26 Aprilie crt. misiunile populare din Sârbi din județul Satu-Mare.

Cei obișnuți cu aspectul comun al misiunilor, au observat ceva, ce iese din cadrele până acum cunoscute.

Nu numai mulțimea adunată în număr ce trecea toate așteptările, ci mai mult simțimentele întipărite pe fețele brăzdate de grijă, de muncă, pe ploaie și frig, iată ce a impresionat mai mult. Se vede, că școala misiunilor este aceea ce trebuie să se facă.

Deja prima zi a misiunilor a dat o recoltă de 412 de cuminecări urmând ca acest număr, în proporție cu spiritul ascendent al misiunilor, să se ridice la 1792. (Locuitori vrednici de cuminecătură sunt cam 450).

Cifrele sunt vorbitoare și sunt expresiunea înaltului spirit de înțelegere, care a stăpânit sufletele tot timpul.

Las că și preoții mărturisitori și-au dat din greu tributul lor, obosindu-se până la îmbolnăvire. Onorații *Alexandru Mihalca* din Tâmaia și *Vasile Bota* din Fărcașa Rds. *L. Sălăgeanu* din Ardușat împreună cu preotul local, *On. Romulus V. Cotețiu* au ostenit mult, foarte mult.

Predicile toate au avut de scop ridicare sufletească a cre-

dincioșilor prin intronarea vieții euharistice, care singură poate delătura semi-indiferentismul, introducând creștinismul activ.

Afară de numărul cuminecărilor, este de scos în relief declarația celor 35 de bărbați frunțași, cari au făcut un legământ că toată viața lor se vor cumineca lunar.

Este de remarcă încă frumoasă ținută a femeilor, întrunite în diferite societăți de pietate, care atât de frumos lăudau pe Domnul în cântece frumoase și cu inima zmerită.

Misiunile au fost conduse de: Titus Berinde paroh, prot. on. în Sighet III.

Clădirea Asociațiunii

Asociațiunea pentru Cultura Pop. Român din Maramureș înființată din anul 1860 prin sârguința vrednicilor înaintași ai noștri, este azi singura instituție, care conform dispozițiilor statutelor susține și sprijinește toate mișcările cu caracter religios.

**Tuturor cititorilor noștri
dorim Sărbători fericite!**

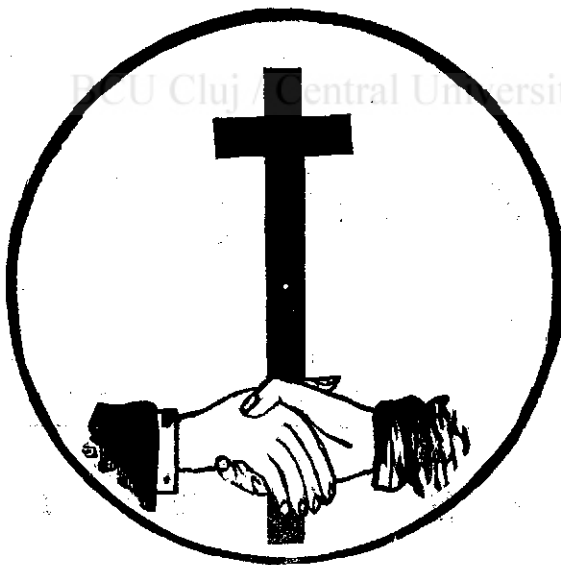
Primăvară în Vălenii Maramureșului.

De ce nu s'ar putea,

ca sub oblăduirea Crucii Mântuitorului creștinii români, mână în mână, uniți de dragoste de frate să pornim lupta comună împotriva pericolului comun? Pentru ce am zidit între noi piedeci mai înalte decât Carpații și granițe mai larg decât Milcovul? Pentru ce „oarba neunire” nu ne lasă, ca să pornim încercări conduse

într'un spirit conciliant și izvorite numai din dragoste creștinească ca să curmăm răul ce sapă temelia vieții liniștite în țara noastră?

Moartea și învierea Mântuitorului în care toți credem, ar trebui să ne fie un îmbold de a ne întinde mâna spre împăcare, cu gândul, că va sosi așa mai curând idealul: *uni-rea tuturor.* Care numai din

apus poate să vie. Din atmosfera de înaltă moralitate a Romei, din disciplina Vaticanului, care nu cunoaște târguială, care spune adevărul lui Hittler și Stalin deopotrivă, dela spiritul evanghelic răspândit de preoți și misionari între pericole și moarte, iar nu din răsăritul perfid, infiltrat de miazmele tuturor aiurelilor, lipsit de ideal, materialist subjugat tuturor mișcă-

rilor politice, care se acomodează tuturor ideologiilor. Nu ar fi greu. Numai bunăvoință ar trebui, ca să se curme jalnica situație despre care savantul Nic. Iorga așa de frumos scrie în „Neamul Românesc”:

„De la gânditorul care poartă de la „miorism” la „sofianism”, de la preotul care cîntă din luminări, din apeluri și din vrăji pe Calea Victoriei, de la văzătorii de minuni recunoscute de Sinod și, mai-mai, și de Parlament, la adolescentul cu jurămintă și îndrumări tănuite, e o întreagă gamă a intunecului.

Și în puterea clarității dumnezeieștii lumini a acestui neam de echilibru și armonie mă ridic contra acestei înstrăinări sufletești”.

Ordinea serviciilor divine în biserica din Sighet.

29 Aprilie — 4 Mai 1937.

Joi, 29 Aprilie la orele 6 p. m. Evangeliile Patimilor D. N. I. Hristos.

Vineri, 30 Aprilie la orele 7 Ceasurile împărătești.

Vineri, 30 Aprilie la orele 4 Prohodul Domnului N. I. Hristos.

Sâmbătă, 1 Maiu, la orele 7 Liturghie.

Sâmbătă, 1 Maiu, la orele 8 Liturghie. Mărturisiri și cuminecări.

Dumineca, 2 Maiu, la orele 3 Invierea.

Dumineca, La orele 8 Liturghie, la 9 Liturghie, la 10 Liturghie cu citirea sf. Evanghelii în mai multe limbi.

Dumineca, la orele 4 Ve-

cernie, cu citirea sf. Evanghelii în diferite limbi.

Luni și Marți, 3 și 4 Mai, la orele 8 Utrenie, la orele 9, 10 și 11^{1/2} sf. Liturghie.

Luni La orele 4 Vecernie.

cu vanitate, iată sunteți Dvoastră Doamnă.

„Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu“.

Oamenii secolului, dezamăgiți de falsul paradis al incântărilor desarte, coplesii de lipsuri și boli, prizonieri sau victime ale egoismului orgoliului și lasității și torturați de spectrul morții despoiate de orice prestigiu mângâietor, au o fericită ocazie de a se regăsi pe ei înșiși, reconstituind în sufletul lor devastat de disperare chipul însângerat pe Cruce al Mântuitorului. Divina făptură a lui Isus, brăzdată de rănilor tuturor suferințelor pământești, poartă în ea toate principiile reculegerii și pocăinței. Dragostea Lui nemărginită pentru oameni, la sfatul căreia a părăsit în mod vremelnic splendorile Cerului pentru a săvârși pe pământ cu prețul vieții sale trecătoare opera mistică a mântuirii, este izvorul miraculos al tuturor tămăduirilor. Tăcerea lui Isus în cursul Pasiunii este o mare lecție de răbdare și stăpânire de sine. Invierea sa din mormântul ce va rămânea dovada stropită cu sânge a a prostiei și nemerniciei omenești, este chezașia verificată de aproape douăzeci de secole a învingerii prin credință. Trăind în El și prin El ne putem da seama de tragica noastră nimicnicie, ne putem lua zborul spre zările infinite ale desăvârșirii,

Pentru Dvoastră Doamnă.

Pe tronul veșniciei șade Dumnezeu. Voința Lui o implinesc cetele cerești. După porunca Lui aleargă pe firmamentul strălucitor stelele, după voința Lui trăiesc, mor și se nasc neamurile, înverzește sau se usucă floarea câmpului. Dar e sigur, că lângă tronul Atotputernicului stă tronul Mariei. Maria este Regina Cerului, iar Dvoastră sunteți ficele ei.

Și pe pământ conducerea, stăpânirea este a bărbatului. Lângă el, la inima lui stă femeia.

La repartizarea facultăților omenești, Dumnezeu a așezat bunătatea în inimă și din această inimă parte mai mare a dat femeii. Aceasta inimă de femeie cuprinde și inima bărbatului.

Deci și rolul Dvoastră în viață trebuie să se potrivească cu bunătatea inimii.

Sunteți soție

ce în rândul întâi însemnează că sunteți tovarășa de viață a soțului Dvoastră, coastă din coasta lui. Nu numai în societate, în distracții, la plimbare, ci și în biserică.

Nu trebuie să fiți văduve,

când soțul este în biserică. Credința comună, scop comun, idealul comun, iată adevăratul rost al unei tovarășe de viață.

De a fi „soție“ însemnează, că sunteți razâm-ul soțului. Greutățile, decepțiunile lui sunt multe, greșelile și grijile de multe ori îl doboară. În ceasuri de aceste veți deveni intruadevăr razâm pentru el! Sigur, că aveți nevoie de multă tărie de suflet, blândeță, răbdare ba de foarte multe ori chiar și de renunțare dusă până la jertfă. Poate nici nu vă închipuiți, că o privire înțelegătoare ce ușurare însemnează pentru soțul Dvoastră. Sf. Iosif, căutând loc de odihnă pentru Marie, bate înzădar la ușile oamenilor. Insuccesele îl revoltă aproape, răbdarea îi scade, o singură privire plină de bunătate a miresei sale însă ajunge, ca să găsească mângâiere și noi puteri.

Mai sunteți și sfătuitoare soțului în îndoieli. Pentru aceea va dat Dumnezeu putere de observație, cuminenie, spirit fin, blândeță lingușitoare.

Toate facultățile aceste izvorite din bunătate de inimă, împreunate cu exteriorul delicat, cu fizicul îngrijit, dar nu

pe ale cărei cărări binele, adevărul și frumosul se împletesc și se oferă stăpânirii noastre într'un cadru de cerească lumină. Numai prin jertfa de pe Cruce a lui Isus putem pricepe virtutea carității, a cărei practică ne aduce drept răsplătă imensa fericire de a fi putut dăruia celor mai slabi decât noi, suferinzi prădați de amărăciune, sau chinuți de solitudine, o părticică din timpul, din inima și din dragostea noastră. Trăind cu Isus, trăim în caritate însăși și prin caritate vieața noastră trecătoare dobândește un înțeles universal și etern.

Sau poate sufletul nostru a devenit insensibil la ecoul milenar al cuvintelor rostite de sutașul înfiorat de monstruoasă sa participare la răstignirea Mântuitorului: „Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu?”...

Dr. ION TENCHEA

Exerciții spirituale pentru studenți. „Studențimea română-unită din București, în zilele de 16—17 și 18 Aprilie a. c. a urmat niște Exerciții spirituale, conduse de Clarisimul p. prof. Dr. Liviu Chinezu din Blaj. Meditațiile au fost ascultate în localul Parohiei române-unite dela Biserica noastră din Str. Polonă 48. În cadrele Exercițiilor spirituale studenții participanți au ascultat două sfinte Liturgii (Vineri și Sâmbătă) precum și Acatist și un Paraclis, Duminecă la Liturgia dela orele 11 participanții s'au cuminecat”.

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Tipografia și Librăria Asociațiunii ptu Cultura Poporului Român din Maramureș

Hârtie și călimară
Toc, creion orice cerneală
Penițe, toc automat
Hârtie de pachetai
Tampoane și sugător
Hârtie în trei colori
Burete ce șterge bine
Și caiete cu foi fine
Creion Hardmut Kohinor
Tușuri în multe colori
Cărți frumoase de lectură
Copcii, ace, gumă bună
Chipuri sfinte și rozare
Tipărituri parohiale.
Toate se găsesc aici
Veniți dar voi, mari și mici.

Calendar săptămânal.

2—8 Maiu 1937.

2. Dumineca sf. Paști

ap. Fapt. 1, 1. Evg. Ioan 1,1..

3. Lunea Paștilor

ap. Fapt. 1, 12. Evg. Ioan 1, 18.

4. Marția Paștilor

ap. Fapt. 2, 14. Evg. Luca 24,12

5. Mercuri M. Irina

6. Joi Dreptul Iov

7. Vineri Semnu (On. Cruci

8. Sâmbătă ap. și Evg. Ioan

Tropar vers 1.

Piatra fiind sigilată de Iudei și ostașii păzind precurat trupul tău, înviai-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta puterile cerurilor strigă ție, Dătătorule de viață: Mărire învierii tale, Cristoase; mărire împărăției tale; mărire rânduiei tale, unule iubitorule de oameni.

